

MÜSLÜMANLARIN ÜLKELERİNİN KORUYUCUSU OLAN İSLÂM HİLÂFETİNİ KURMAK FARZDIR ONU KURMAK İÇİN ÇALIŞMAKTAN GERİ DURMAK İSE HARAMDIR

Hilâfet, İslâm şeriatı hükümlerinin uygulanması ve İslâm Davetinin aleme taşınması için dünyadaki bütün müslümanların genel başkanlığıdır. O, müslümanları bir araya getirip ülkelerini birleştiren siyasi bir varlıktır. Nitekim Rasulallah (ﷺ) müslümanlar için İslâm şeriatı ile yöneten bir tek halife olmasını emretmiştir. Şöyle demiştir:

...وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ تَكْفُرُ قَالُوا فَمَا نَأْمُرُكَ قَالَ فَوَا بَيْعَةَ الْأَوَّلِ فَلَا أُولَ...
dediler. Dedi ki: **“İlk biat edilenin biatına vefalı olun...”** (Müslim, K. İmarat, 3429)

إِذَا بُوِيعَ لِخَلِيفَتَيْنِ فَأَتُوا الْآخَرَ مِنْهُمَا
3444) **“Aynı anda iki halifeye biat edilirse, onlardan sonuncusunu öldürün.”** (Müslim, K. İmarat,

Hilâfet, Rasulallah (ﷺ)’in şu sözü ile yeniden kuruluşunu bize müjdelediği devlettir:

...لَمْ تَكُنْ خِلَافَةً عَلَيَّ مِنْهَا جِئْتُ...
“...Sonra da nübüvvet metodu üzerinde Hilâfet olacaktır.” (Ahmed b. Hanbel, Müs. Kufyiyin, 17680)

Hilâfet, İslâm şeriatı hükümlerinden yargı, yönetim, ekonomi, kadın-erkek ilişkileri, eğitim-öğretim, dış siyaset konularında Allahu Teâla’nın müslümanlara farz kıldığı hususları tatbik eden devlettir.

Hilâfet, İslâm risaletini aleme taşınması için, müslümanların ülkelerini korumak için ve müslümanların kanlarını, namuslarını, mallarını ve zimmetlerindeki kişileri korumak için Allahu Teâla’nın müslümanlara farz kıldığı cihad ve hükümlerini uygulayan İslâm Devleti’dir.

Hilâfet, müslümanların nehyetmekle emrolundukları münkerleri engelleyen, böylece toplumdaki fesad görüntülerini ortadan kaldıran, akideyi koruyan, ondan bütün sapmaları ya da onu kötümlemeyi ya da ona saldırıyı önleyen devlettir.

Hilâfet, toplumun her kesiminde iman, temizlik, iffet, dürüstlük, güzel ahlak atmosferini, basın, eğitim kurumları ve kuruluşlar yoluyla yayar. İslâm Devleti’nin tebaası; münker, fesad ve ahlaki çöküntü davetçilerinin erkek ve kız çocuklarını sürükleyip götürmelerinden korkmazlar.

Hilâfet, Allah’ın müslümanlara; topluluklar arası düşmanlıkları gidermeleri, asabiyet, milliyetçilik, kabilecilikten uzak durmaları hususundaki emrini yerine getirir. **Hilâfet**, bir grup ya da mezhep devleti değildir. Bilakis onun tebaasına bakışı tektir. O, İslâm’ın hükümlerini tebaası üzerine Kitab ve Sünnet’ten alınan kuvvetli delile göre tatbik eder. **Hilâfet**, bir ırk ya da renk devleti değildir. Zira Arabın Aceme, siyahın beyaza takvadan başka bir üstünlüğü yoktur.

Her müslüman İslâm’ın bütün hükümlerine önem verir. Çünkü onlarla muhatap olmuştur. Her müslüman dünyadaki bütün müslümanlara önem verir ve önem vermekle de emrolunmuştur. Allahu Teâla şöyle dedi:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ
“Ancak müslümanlar kardeşlerdir.” (Hucurat: 10)

Rasulallah (ﷺ) şöyle dedi:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَلَاغَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى
“Mü’minler birbirlerine karşı sevgi, saygı, muhabbet ve merhamet beslemekte bir vücuda benzerler. Vücutun bir organı acı çektiğinde diğer organlar ona uykusuzluk ve savunma ile tepki verirler.” (Müslim, K. Âdab, 4685)

İslâm Hilâfeti bütün müslümanların devletidir, onlardan talep edilendir, onların boyunlarındaki vaciptir. Zira Rasulallah (ﷺ) şöyle dedi:

وَمَنْ مَاتَ وَكُنِيَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً
“Kim boynunda biat (yükümlülüğü) olmadan ölürse cahiliyye ölümü ile ölmüş olur.” (Müslim, K. İmarat, 3441)

Amerika’daki müslüman, Avrupa’daki müslüman, Çin’deki müslüman, Endonezya’daki müslüman, Lübnan’daki müslüman, Fas’taki müslüman, hepsi de birdir ve hepsi de İslâm hükümleri ile emrolunmuşlardır, İslâmî Hilâfeti kurmak hepsine de farzdır.

Her müslümanda şu köklü kanaat olmalıdır ki; o, bir tek İslâm ümmetinin mensubudur. Müslümanların, sömürgecilerin kurup başlarına bela ettikleri devletler içinde parçalanmış kalmaları caiz değildir. Bilakis müslümanlar, o yapay varlıklarını bir tek devlette birleştirmek için gayret gösterip çalışmaktadırlar, fırsat kollamaktadırlar. Zira Mısır’daki müslüman, İslâmî Hilâfete davet ediyor ve onun için çalışıyor, ki Mısır İslâmî Hilâfet’in ya merkezi ya da bir cüzü olsun. Aynı şekilde Kuveyt’teki müslüman, Kuveyt’in İslâmî Hilâfet’ten bir cüz olması için davet ediyor. Sudan, Pakistan, Irak, İran, Suriye ve diğer müslüman beldelerinde yaşayan müslümanlar da aynı şekilde hareket ediyorlar.

İslâmî Hilâfet sadece müslümanları görüp gözeten bir devlet değildir. İslâm Devleti tebaası olan, müslüman olsun gayri müslim olsun ayırt etmeksizin herkesin tam bir tebaa hakkı vardır. Şer’î sorumluluk ve haklardan yararlanır. Yargı yönünden ya da işlerin gözetilmesi yönünden herhangi bir ayrıcalık yoktur. İslâm Devleti tebaasında gayri müslimlerin kanları, malları ve ırzları koruma ve güvence altındadır.

Müslüman bilir ki; hak ve batıl bir arada bulunmaz, küfür ve iman da birleşmez. Şunu da bilir ki; onun müslümanların beldelerinin birleşmesi ve İslâm’ın tatbik edilmesi daveti, onu kafirler ve aveneleri ile karşı karşıya getirir ve çatıştırır. Zira Rasul (ﷺ) ve mü’minlerden onunla beraber olanlar kabullenme ve hoş karşılanma bulmadılar. Bilakis çekilmiş kılıçlar, katı kalpler buldular. Büyük İslâmî çatışmalar vardı ve İslâm için nusret/zafer de bu çatışmaların içindeydi. Bu, Allah’ın Aziz Kitabı’nda bize haber verdiği hakikattir. Allahu Teâla şöyle buyuruyor:

“Onlardan ancak Aziz ve Hamid olan Allah’a iman ettikleri için intikam aldılar.” (Buruç: 8)

“Kafirler insanları Allah yolundan saptırmak için mallarını harcarlar.” (Enfal: 36)

“Onlar eğer güçleri yeterse sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” (Bakara: 217)

İşte müslümanın imtihanı buradadır. Ya Allah’ın emrettiğine davet edip işkence ve sıkıntılara sabreder ve Allah onun yardımcısı olur. Ya da Allah’ın kendisine farz kıldığı husustan geri durur, böylece de Allah’ın gadabına ve öfkesine müstehak olur. Ortada müslümanlar için bir varlık var olduğu sürece hiçbir hayırlarını görmediği zalim ve kafirlerin hilesinden kendisini kurtaramaz. İşte Bosna ve Kosova’daki müslümanlar, uysallıkları onlara bir fayda vermedi. Bilakis, Balkanlardaki vahşi harp onlara karşı başlatıldı. Filistin, Keşmir, Çeçenistan, Irak v.b. yerlerde olan ve olmakta olan hususlar müslümanları bekleyen fitne ve belaların, afetlerin görüntülerindedir. Zira kendilerine karşı harekete geçmeden önce fitneyi bastırmak için işlerinin dizginini/kontrolünü ellerine geçirmekte aceleci olmadıkları için bu bela ve afetlere maruz kalmak durumundadırlar.

İslâm ümmeti, istisnasız hepsi bilir ki; kurtuluşu İslâm’la ve İslâm yönetimi ile. Bilir ki, yöneticileri onları saptırmaktadır ve yardımsız, zelil bırakmaktadırlar. Bu ümmet önemli jeostratejik yerlerde bulunmaktadır, çok büyük doğal servete sahiptir, yeryüzü nüfusunun ¼’ünü oluşturmaktadır. Bu ümmet, işlerinin kontrolünü eline geçirmeye karar verdiğinde ve bunu da kendisine emrettiği gibi Allah’a tevekkül ederek yaparsa, Allahu Teâla’dan kuvvetle yardım bulacağına güvenerek, aziz kılanın da zelil kılanın da Allah olduğuna iman ederek yaparsa evlatlarının kararlılığı ve ülkelerindeki kuvvet ehlinde samimi kişilerin yardımı ile neticeye ulaşır. Zira bu ümmet Allahu Teâla’nın şu sözünü okuyor:

“Nice az kişiler vardır ki sayıca kendilerinden çok olan topluluklara Allah’ın izniyle galip gelmiştir.” (Bakara: 249)

“Allah kendisine tevekkül edenleri sever.” (Âl-i İmran: 159)

“Kim izzet/şeref/kuvvet istiyorsa bilsin ki izzetin hepsi Allah’ındır.” (Fâtır: 10)

Sonra ümmet, sahip olduğu siyaset ehlinde samimi olanların engin tecrübesi ile planlama, siyaset ve kuvveti birleştirerek ferasetli davranışta bulunur. Böylece sanayisini kurar, dünyadaki dengeleri ve devletler arası konumu kavrar. Sonra da buna binaen kendisine başarı ve devamlılığı gerçekleştirecek davranışlarda bulunur. Akidesinin kuvveti ve bütün düşmanlara karşı adamlarının kararlılığı ile dinin muzaffer olması ve müslümanların ülkelerinin himayesi yolunda canları ve kanları harcamaya yönelir. Böylece Allah’ın izni ile düşmanına karşı galip gelir. İşte o gün mü’minler Allah’ın nusreti/yardımları ile mutlu olurlar. Bu Aziz olan Allah’a zor değildir.

Ey müslümanlar! Allah bizi İslâm ile şereflendirdi, aziz kıldı. Allahu Teâla şöyle dedi:

“İzzet Allah’a, Rasulü’ne ve mü’minlere aittir.” (Münafikun: 8)

O halde Allah ve Rasulü’nü razı eden işe koşun! Dünya ve ahiretin hayrı ile kurtulmanız için nübüvvet metodu üzere **Raşidî Hilâfet**’i kurarak Allah’ın emirlerini uygulamak maksadı ile çalışanlarla beraber çalışınız!

“Kafirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlayıcıdır.” (Saf: 8)